

امیدی واقعی برای عزیزان از دست رفته‌مان (قسمت ۱)

این مقاله بر اساس فصل ۷ کتاب آشنایی با تعالیم کتاب مقدس که در سایت jw.org قرار دارد، تنظیم شده است. هدف از این مقاله: به اعتقادات خود و دلیل آن‌ها فکر کنید. تعالیم کتاب مقدس را بررسی کنید و بیاموزید که چطور می‌توانید عقایدتان را برای دیگران توضیح دهید.

آیا سوگواری روزی پایان می‌یابد؟

به اعتقادات خود فکر کنید

چرا برخی به این پرسش جواب منفی می‌دهند؟

چرا برخی به این پرسش جواب مثبت می‌دهند؟

اعتقاد شما در این زمینه چیست؟

دلیل آن چیست؟

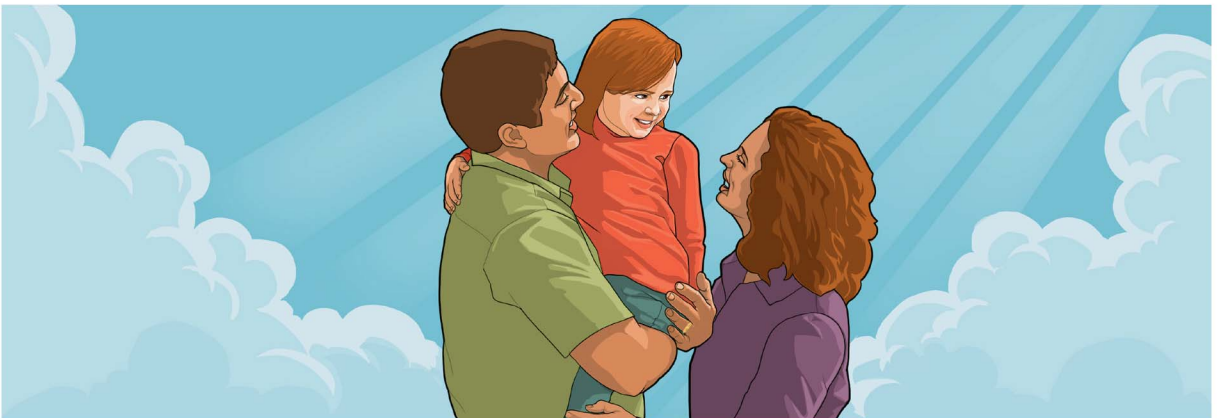
سوگواری برای مرگ عزیزان امری طبیعی است. (کتاب تعالیم فصل ۷ بندهای ۱-۶ ملاحظه شود.)

۱ قُرنتیان ۲۶:۱۵ را بخوانید.

از آنجا که خدا مرگ را دشمن می‌خواند، آیا ما را به خاطر سوگواری مقصر می‌داند؟ توضیح دهید.

یوحنا ۳:۱۱، ۳۵؛ ۹:۱۴ را بخوانید.

طبق این آیات، وقتی ما عزیزی را از دست می‌دهیم، احساس یَهُوه و عیسی چیست؟

همان طور که ابرهای توفانی جای خود را به آفتاب می‌دهند، هنگام رستخیز مردگان غم و اندوه نیز جای خود را به شادی فراوان خواهد داد

با رستاخیز مردگان، غم جای خود را به شادی می‌دهد.
(کتاب تعالیم فصل ۷ بندهای ۷-۱۰ ملاحظه شود.)

لوقا ۸: ۴۰-۴۲، ۴۹-۵۶؛ یوحنا ۱۱: ۴۳، ۴۴ را بخوانید.

عیسی چگونه نشان داد که مرگ عزیزانمان به این معنی نیست که آنان هرگز به زندگی بازمی‌گردند؟

مَرْتُس ۵: ۴۲ را بخوانید.

بدون شک هنگام رستاخیز مردگان غرق در شادی می‌شویم. این آیه چگونه پیش‌نمایی از آن زمان است؟

چرا دانستن این که روزی سوگواری پایان می‌یابد، برای شما تسلی‌بخش است؟

اگر کسی بگوید . . .

سوگواری نشانگر عدم ایمان به رستاخیز است.

می‌توانید چنین پاسخ دهید . . .

برخی شاید این طور فکر کنند اما من این اعتقاد را ندارم، چون . . .

چه آیه‌ای را می‌توانید به او نشان دهید؟

چگونه می‌توانید با توجه به نظراتش این آیه را توضیح دهید؟

اگر کسی بگوید . . .

وقتی انسان‌ها می‌میرند، تا ابد از هستی ساقط می‌شوند.

می‌توانید چنین پاسخ دهید . . .

درست است که وقتی عزیزانمان می‌میرند از هستی ساقط می‌شوند، اما من معتقدم که تا ابد از هستی ساقط نمی‌شوند، چون . . .

چه آیه‌ای را می‌توانید به او نشان دهید؟

چگونه می‌توانید با توجه به نظراتش این آیه را توضیح دهید؟
